

staaende Stilling indenfor det internationale Socialdemokrati. Opfattelsen falder ganske sammen med de Udtalelser, der fremsattes i Betænkningen til Genève-Protokollen, den saakaldte Politis-Benes'ske Betænkning i Fjor.

Men vi har desuden en saare interessant Tilkendegivelse med Henblik paa selve det danske Nedrustningsforslag i en Forhandling, der vist kun vil være de færreste Medlemmer i dette høje Ting bekendt. Det ærede Medlem Hr. P. Munch, der i Gaar talte paa det radikale Venstres Vegne, har, medens vi Medlemmer af det interparlamentariske Raad, henholdsvis de forskellige Kommissioner, i Foraaret var i Paris, i en fransk Klub, der bærer Navnet Comité national d'Etudes sociales et politiques, for et repræsentativt fransk Forum holdt et saare interessant Foredrag, et Foredrag, hvis objektive Karakter og korrekte Fremstilling jeg gerne vil anerkende. Denne Comité national d'Etudes sociales et politiques rummer Repræsentanter for samtlige franske Partier fra Konservative over til det yderste Venstre og er en Komité, som fra Tid til anden lader afholde Foredrag om interessante mellemfolkelige Spørgsmaal. Her holdt det ærede Medlem Hr. P. Munch den 27. April i Aar et Foredrag, der kaldtes: Folkeforbundet og Nedrustningsspørgsmaalet, jeg tror nok en i nogen Grad misvisende Titel eller noget af en Misforstaaelse, idet det ærede Medlem ikke talte og formentlig ikke var anmodet om at tale om dette store Spørgsmaal om den almindelige Nedrustning og Nationernes Forbund; han talte ogsaa udelukkende om det danske Afrustningsforslag, dets Behandling i Fjor her i dette høje Ting og de forskellige politiske Partiers Stilling til det. Det Resumé, han der gav, var korrekt, objektivt og anerkendtes ogsaa fra alle Sider i saa Henseende. Jeg ønsker særlig at understrege en Sætning, som jeg vilde ønske, at man fra vore Modstanderes Side vilde sige Gang paa Gang ogsaa herhjemme, naar man drøfter militærpolitiske Spørgsmaal, den, at i Danmark var alle politiske Partier enige om kun at ville een Ting: *Freden*, og i Danmark var alle politiske Partier enige om at ville føre en ubetinget fredelig, pacifistisk Politik, og at Spørgsmaalet her derfor ikke drejede sig om andet end en Divergens om, hvilket der var det bedste Middel til at hævde en fredelig Politik og holde Danmark udenfor Krigen. Dette sagde det ærede Medlem Hr. P. Munch, og jeg vil gerne udtale Ønsket om, at man fra vore Modstanderes Side altid vil stille sig paa et saa korrekt og

loyalt Standpunkt i den politiske Diskussion herhjemme; men vi véd jo, som der blev erindret om af det ærede Medlem Hr. Pürschel i Gaar, at den ærede socialdemokratiske Ordfører i Fjor netop afsluttede med en Forbandelse af dem, der vilde Krigen, og at dette — hvilket ogsaa til kende-gaves ved Bifald fra Tilhørerpladserne — netop opfattedes, som om de Folk, der ansaa et militært Beredskab for at være nødvendigt for at holde Landet udenfor Krigen, var mindre fredeligt sindede end de andre politiske Partier her i Landet. Jeg tager denne Udtalelse af det ærede Medlem Hr. P. Munch til Indtægt for det Standpunkt, som vi fra vor Side altid her har forfægtet.

Men det ærede Medlem Hr. P. Munchs Redegørelse gav Anledning til en Diskussion, i hvilken forskellige af de tilstedeværende deltog, deriblandt Professor Verrier, vel kendt herhjemme for sin nationale Indsats i det sønderjydske Spørgsmaal, og endvidere deltog — hvad der var af ganske særlig Interesse — en af Genève-Protokollens Fædre, nemlig den tidligere græske Gesandt i Paris, Politis, den højt ansete Autoritet paa det mellemfolkelige Omraade. Jeg ønsker at konstatere, at det ærede Medlem Hr. P. Munch til sin egen Grundopfattelse ikke fandt nogen Tilslutning; de, der tog Ordet, gav alle sammen Udtryk for Betænkeligheder, Professor Verrier nærmest for Betænkeligheder med Hensyn til de moralske Følgevirkninger, som Tanken om at opgive ethvert Forsvar for Frihed og Uafhængighed maatte faa i Nationen, Hr. Politis derimod for Betænkeligheder af mellemfolkelig Art. Den højt ansete Statsmand og Jurist udtalte indledende, at det Spørgsmaal, der her var sat til Drøftelse, det saa interessante Spørgsmaal om Danmarks Afrustning, allerede i Fjor havde fremkaldt nogen Uro — saaledes staar der i det stenografiske Referat — i en af de store Kommissioner, der afvigte Aar beskæftigede sig med Udarbejdelsen af Sikkerhedsprotokollen i Genève. Hr. Politis' Grundbetragtning er denne, at Spørgsmaalet om Afrustning har to Sider. Den ene er den, at der findes Lande, som føler sig truede, føler sig i en Tilstand af Usikkerhed, og som derfor yder Modstand mod alt for vidtgaende Krav om Reduktion af deres Forsvarsberedskab. Alt for strenge Dommere, siger Hr. Politis, plejer at kalde saadanne Folk og saadanne Stater for Militarister. Den anden Side er den, at der findes Lande, der, med Rette eller med Urette — det lader han være et aabent